

แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาซอฟท์บอลของนักกีฬารุ่นอายุไม่เกิน 18 ปี
ในเขตการศึกษา 12 พ.ศ. 2552

MOTIVATION FOR SELECTING TO PLAY SOFTBALL OF UNDER-18 YEAR
OLD SOFTBALL PLAYERS IN EDUCATION AREA 12 IN 2009

ประวีณ สุทธิสง่า *

นำชัย เลวัลย์ **

วัฒนา สุทธิพันธ์ ***

Praween Suthisanga *

Namchai Lewan **

Wattana Suthipan ***

Abstract

The purpose of this research was to study and compare the motivation for selecting to play softball of under-18 year old softball players in Education Area 12 in 2009. The subjects of 103, including 68 male and 35 female softball players in Education area 12, were selected by simple random sampling. The data were collected using the researcher's constructed questionnaire ($r = .90$). The data were then analyzed by frequency, mean, standard deviation, and t-test. The results were as follows:

1. The overall motivation for selecting to play softball of under-18 year old softball players in Education Area 12 in 2009 was at the high level.
2. The motivation for selecting to play softball of under-18 year old softball players in Education Area 12 in 2009 between male and female players were not different.
3. The motivation for selecting to play softball of under-18 year old softball players in Education Area 12 in 2009 between players with less than 1-year experience and players with more than 1-year experience were not different.

Keywords : Motivation, Selecting to play Softball, Softball Players in Education Area 12

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาซอฟท์บอลของนักกีฬารุ่นอายุไม่เกิน 18 ปี ในเขตการศึกษา 12 พ.ศ. 2552 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬาซอฟท์บอลรุ่นอายุไม่

* บัณฑิตหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผู้วิจัย

** ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประธานควบคุมปริญาานิพนธ์

*** รองศาสตราจารย์ ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรรมการควบคุมปริญาานิพนธ์

เกิน 18 ปี ในเขตการศึกษา 12 พ.ศ. 2552 จำนวน 103 คน เป็นนักกีฬาชาย จำนวน 68 คน นักกีฬาหญิง จำนวน 35 คน โดยใช้การสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .90 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบค่าที (t-test) ผลการวิจัยพบว่า

1. แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาซอฟท์บอลของนักกีฬารุ่นอายุไม่เกิน 18 ปี ในเขตการศึกษา 12 พ.ศ. 2552 ด้านแรงจูงใจภายในและภายนอก มีแรงจูงใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก
2. แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาซอฟท์บอลของนักกีฬารุ่นอายุไม่เกิน 18 ปี ในเขตการศึกษา 12 พ.ศ. 2552 ระหว่างเพศชาย และเพศหญิง มีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาซอฟท์บอล ไม่แตกต่างกัน
3. แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาซอฟท์บอลของนักกีฬารุ่นอายุไม่เกิน 18 ปี ในเขตการศึกษา 12 พ.ศ. 2552 ระหว่างนักกีฬาซอฟท์บอลที่มีประสบการณ์ในการเล่นกีฬาซอฟท์บอลน้อยกว่า 1 ปี และนักกีฬาซอฟท์บอลที่มีประสบการณ์ในการเล่นกีฬาซอฟท์บอลมากกว่า 1 ปี มีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาซอฟท์บอล ไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ : แรงจูงใจ การเลือกเล่นกีฬาซอฟท์บอล , นักกีฬาซอฟท์บอลในเขตการศึกษาที่ 12

บทนำ

กีฬาซอฟท์บอลเป็นกีฬานิดหนึ่งที่คุณจะได้รับประโยชน์ในการพัฒนาทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม ช่วยฝึกให้เป็นผู้มีน้ำใจเป็นนักกีฬา มีความรัก ความสามัคคีกลมเกลียว รักความยุติธรรม มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีความสามารถในการตัดสินใจ และแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้เป็นอย่างดี และอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งคุณธรรมเหล่านี้มีความจำเป็น และมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมเป็นอย่างดี (วรศักดิ์ เพียรชอบ. 2534: 11)

สำหรับการเล่นกีฬาซอฟท์บอลนั้น ผู้เล่นต้องมีความมานะพยายาม มีความอดทน มีความมุ่งมั่นตั้งใจ ขยันหมั่นเพียรในการฝึกซ้อม เสียสละทั้งร่างกายแรงใจ รู้จักการปรับตัวให้เข้ากับเพื่อนร่วมทีม ถ้ากระทำได้ดี ดังที่กล่าวมาข้างต้นก็จะเป็นการไม่ยากที่จะประสบความสำเร็จในการเล่นกีฬาซอฟท์บอล ซึ่งสอดคล้องกับ เทเวศร์ พิริยะพูนท์ (2529: 10) ที่ได้กล่าวไว้ว่า องค์ประกอบที่จะทำให้คนใดคนหนึ่งสามารถเล่นกีฬาได้ดีในแต่ละประเภทมีองค์ประกอบสำคัญแตกต่างกันไป บางประเภทต้องใช้ความอดทน บางประเภทต้องใช้ความแข็งแรง โดยภาพรวมแล้วผู้ที่ประสบความสำเร็จในการเล่นกีฬาต้องมีแรงจูงใจ มีความตั้งใจมุ่งมั่น และการเอาจริงเอาจังในการฝึกซ้อม จะเห็นว่าแรงจูงใจมีความสำคัญต่อการเล่นกีฬาเป็นอย่างมาก นักจิตวิทยาการกีฬา (สืบสาย บุญวิบุตร. 2541: 52) ได้ให้คำจำกัดความ “แรงจูงใจ” (Motivation) ไว้ว่า แรงจูงใจเป็นสิ่งที่กำหนดทิศทาง และระดับความตั้งใจที่จะกระทำ หรือประพฤติ (Direction and Intensity) ในการเลือกคงไว้ของพฤติกรรมมนุษย์ และจากคำจำกัดความดังกล่าว ชี้ให้เห็นว่าการที่นักเรียนจะเลือกเล่นกีฬาประเภทใด ย่อมมีสาเหตุที่เกิดขึ้นจากภายในจิตใจ และภายนอกจิตใจของแต่ละบุคคลที่แตกต่างกัน มีระดับความตั้งใจและเป้าหมายในการเล่นกีฬาที่แตกต่างกัน และมีความคงไว้ของพฤติกรรมการเล่นกีฬาที่แตกต่างกัน ซึ่งหมายความว่านักเรียนก็มีแรงจูงใจในการเล่นกีฬาได้เช่นกัน การที่จะส่งเสริมและสนับสนุนการเล่นกีฬาของนักเรียน ก็

ต้องรู้ถึงความต้องการและเหตุผลที่แท้จริงในการเล่นกีฬานั้น และต้องหาเหตุผลในการที่จะป้องกัน การหยุด หรือเลิกเล่นกีฬาของนักเรียนด้วย

กีฬาซอฟท์บอลเป็นกีฬาที่ผู้วิจัยมีความถนัด และมีประสบการณ์เกี่ยวกับกีฬาประเภทนี้อย่างมาก กล่าวคือ ผู้วิจัยเคยเป็นนักกีฬาในระดับต่าง ๆ เป็นผู้ฝึกสอน ผู้จัดการทีม ผู้ตัดสิน และเป็นกรรมการจัดการแข่งขัน ดังนั้นผู้วิจัยจึงสามารถมองเห็นคุณค่าและความสำคัญของกีฬานี้ที่มีต่อพัฒนาการของเยาวชน ในด้านการศึกษา อาชีพ ส่วนตัวและสังคม จากประสบการณ์การเกี่ยวข้องกับกีฬาซอฟท์บอลดังกล่าว ผู้วิจัย ตระหนักว่านักกีฬาในระดับเยาวชนชาย และหญิงมีจำนวนน้อย มีทีมที่สังกัดโรงเรียนต่าง ๆ ทั่วประเทศ ในประเภททีมชาย และทีมหญิงไม่ถึง 20 ทีม และทีมเยาวชนส่วนใหญ่จะอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร และจังหวัดใน เขตการศึกษา 12 เป็นส่วนมากเกินกว่าครึ่งหนึ่งของทีมทั้งหมดทั่วประเทศ ดังนั้นจึงเป็นเหตุจูงใจให้ผู้วิจัยมีความต้องการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาซอฟท์บอลของนักกีฬารุ่นอายุไม่เกิน 18 ปี ในเขต การศึกษา 12 และจากการที่ผู้วิจัยได้มีโอกาสเป็นผู้ฝึกสอนทีมกีฬาซอฟท์บอลในระดับมัธยมศึกษาของโรงเรียน สาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา ซึ่งสังกัดอยู่ในเขตการศึกษา 12 ผู้วิจัยก็ต้องการทราบว่านักเรียนที่เป็น นักกีฬาซอฟท์บอลในเขตการศึกษา 12 นี้ มีแรงจูงใจใดในการเลือกเล่นกีฬาซอฟท์บอล เพราะจากประสบการณ์ ในการเป็นผู้ฝึกสอนทีมกีฬาซอฟท์บอลระดับมัธยมศึกษาผู้วิจัยประสบปัญหาในด้านการเตรียมทีมและการได้มา ซึ่งนักกีฬาที่มีความมานะพยายาม มีความอดทน มีความมุ่งมั่นตั้งใจ มีความขยันหมั่นเพียรในการฝึกซ้อมอย่าง จริงจัง จึงมีความจำเป็นที่ผู้ฝึกสอนต้องทราบถึงแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาซอฟท์บอลของนักกีฬาด้วย เพื่อให้ การเตรียมทีม หรือสร้างทีมเป็นไปด้วยความสมบูรณ์ และได้มาซึ่งนักกีฬาที่มีความตั้งใจในการฝึกซ้อมเพื่อ เป้าหมายแห่งความสำเร็จที่จูงใจตนเองอยู่ อันจะนำมาซึ่งความสำเร็จของทีม และตัวนักกีฬาเอง อีกประการหนึ่ง ผู้ฝึกสอนเองก็จะใช้เหตุแห่งปัจจัยดังกล่าวเป็นสิ่งจูงใจให้นักกีฬาให้มีความตั้งใจในการเล่นกีฬาซอฟท์บอลอย่างมี เป้าหมาย และเป็นแรงกระตุ้นให้นักกีฬาได้ทุ่มเทกำลังกายกำลังใจในการเล่นกีฬาซอฟท์บอลอย่างเต็มที่เพื่อไปสู่ เป้าหมายแห่งความสำเร็จของนักกีฬาในการเล่นกีฬาซอฟท์บอลต่อไปในอนาคต

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาซอฟท์บอลของนักกีฬารุ่นอายุไม่เกิน 18 ปี ในเขต การศึกษา 12 พ.ศ. 2552
2. เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาซอฟท์บอลของนักกีฬาจำแนกตามเพศ และ ตามประสบการณ์ในการเล่นกีฬาซอฟท์บอลของนักกีฬารุ่นอายุไม่เกิน 18 ปี ในเขตการศึกษา 12 พ.ศ. 2552

ความสำคัญของการวิจัย

การวิจัยนี้ทำให้ทราบถึงแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาซอฟท์บอล และทราบถึงความแตกต่างของ แรงจูงใจของนักกีฬาจำแนกตามเพศ และประสบการณ์ในการเล่นกีฬาซอฟท์บอลของนักกีฬารุ่นอายุไม่เกิน 18 ปี ในเขตการศึกษา 12 พ.ศ. 2552 เพื่อเป็นแนวทางให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในวงการกีฬาซอฟท์บอล เช่น นักกีฬา ผู้ฝึกสอน ผู้จัดการทีม ครูที่สอนวิชาพลศึกษา เป็นต้น สามารถนำผลการศึกษาค้นคว้านี้ไปใช้ในการพัฒนาการ สร้างทีม หรือการส่งเสริมการเล่นกีฬาซอฟท์บอลในอนาคตต่อไป

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นนักกีฬาสมัครเล่นไม่เกิน 18 ปี ในเขตการศึกษา 12 พ.ศ. 2552 ที่เล่นกีฬาซอฟท์บอล ซึ่งมีจำนวนโรงเรียนทั้งหมด 5 โรงเรียนที่มีทีมกีฬาซอฟท์บอล ได้แก่ โรงเรียนแก่งหางแมวพิทยาคาร โรงเรียนจุฬารัตนราชวิทยาลัย ชลบุรี โรงเรียนระยองวิทยาคม โรงเรียนมกุฎเมืองราชวิทยาลัย และโรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา ซึ่งมีจำนวนนักกีฬารวมกันทั้งสิ้น 140 คน แบ่งเป็นนักกีฬาชายจำนวน 97 คน และนักกีฬาหญิงจำนวน 43 คน โดยการประมาณขนาดของกลุ่มตัวอย่างเทียบจาก ตารางเครซี่ และมอร์แกน (เทเวศร์ พิริยะพฤษ์. 2545: 128; อ้างอิงจาก Krejcie; & Morgan. n.d.) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬาชายจำนวน 68 คน และนักกีฬาหญิงจำนวน 35 คน โดยได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรต้น ได้แก่
 - 1.1 เพศ จำแนกเป็น เพศชาย และ เพศหญิง
 - 1.2 ประสบการณ์ในการเล่นกีฬาซอฟท์บอล จำแนกเป็น น้อยกว่า 1 ปี และ มากกว่า 1 ปี
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาซอฟท์บอล

สมมุติฐานในการวิจัย

1. ระดับแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาซอฟท์บอลของนักกีฬาชายและหญิงไม่เกิน 18 ปี ในเขตการศึกษา 12 พ.ศ. 2552 แตกต่างกัน
2. ระดับแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาซอฟท์บอลตามประสบการณ์ในการเล่นกีฬาซอฟท์บอลของนักกีฬาสมัครเล่นไม่เกิน 18 ปี ในเขตการศึกษา 12 พ.ศ. 2552 แตกต่างกัน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาซอฟท์บอลของนักกีฬาสมัครเล่นไม่เกิน 18 ปีที่ผู้วิจัยได้พัฒนามาจากแบบสอบถามแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักกีฬา ระดับอุดมศึกษาของ คุณันต์ พิธิพรชัยกุล (2545: 100-112) โดยศึกษาจากงานวิจัยของผู้เชี่ยวชาญและงานเอกสารตำราต่าง ๆ แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

- ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของนักกีฬาซอฟท์บอลไม่เกิน 18 ปี
- ตอนที่ 2 แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาซอฟท์บอลของนักกีฬาสมัครเล่นไม่เกิน 18 ปี
- ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาซอฟท์บอลของนักกีฬาสมัครเล่นไม่เกิน 18 ปี

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ติดต่อขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อขออนุญาต และขอความร่วมมือไปยังผู้เชี่ยวชาญ
2. ติดต่อขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถึงโรงเรียนที่มีทีมกีฬาซอฟท์บอล รุ่นอายุไม่เกิน 18 ปี เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. นำแบบสอบถามไปพบกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง
4. ดำเนินการเก็บรวบรวมแบบสอบถามด้วยตนเอง
5. นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาตรวจสอบความถูกต้อง แล้วดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล

การจัดกระทำข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาตรวจสอบความสมบูรณ์ จากนั้นนำมาวิเคราะห์หาค่าสถิติตามลักษณะที่ต้องการศึกษา ดังนี้

1. นำผลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามมาวิเคราะห์โดยหาค่าความถี่และร้อยละ นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง
2. นำผลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 2 แรงจูงใจในการเล่นกีฬาซอฟท์บอลของนักกีฬารุ่นอายุไม่เกิน 18 ปี ในเขตการศึกษา 12 พ.ศ. 2552 ทั้ง 2 ด้าน คือ แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation) และแรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) มาวิเคราะห์แจกแจงความถี่หาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S) และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง
3. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยแรงจูงใจในการเล่นกีฬาซอฟท์บอลของนักกีฬารุ่นอายุไม่เกิน 18 ปี ในเขตการศึกษา 12 พ.ศ. 2552 จำแนกตามเพศโดยทดสอบค่าที (t-test) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อ 1
4. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยแรงจูงใจในการเล่นกีฬาซอฟท์บอลของนักกีฬารุ่นอายุไม่เกิน 18 ปี ในเขตการศึกษา 12 พ.ศ. 2552 จำแนกตามประสบการณ์การเล่นกีฬาซอฟท์บอล โดยทดสอบค่าที (t-test) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อ 2
5. นำข้อมูลในตอนที่ 3 ซึ่งเป็นข้อมูลที่ได้จากการตอบคำถามปลายเปิดจากแบบสอบถามข้อเสนอแนะอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเล่นกีฬาซอฟท์บอลของนักกีฬารุ่นอายุไม่เกิน 18 ปี ของผู้ตอบแบบสอบถามมาเรียบเรียงข้อมูล แล้วนำเสนอข้อมูลในรูปแบบของความเรียง

สรุปผลการวิจัย

1. ข้อมูลสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นนักกีฬากีฬาซอฟท์บอลของนักกีฬารุ่นอายุไม่เกิน 18 ปี ใน เขตการศึกษา 12 พ.ศ. 2552 ทั้งหมด 103 คน แบ่งเป็นเพศชายจำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 66.02 และเป็นเพศหญิงจำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 33.98 มีประสบการณ์ในการเล่นกีฬาซอฟท์บอลน้อยกว่า 1 ปี จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 39.80 และมีประสบการณ์ในการเล่นกีฬาซอฟท์บอลมากกว่า 1 ปี จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 61.20

2. คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาซอฟท์บอลของนักกีฬารุ่นอายุไม่เกิน 18 ปี ในเขตการศึกษา 12 พ.ศ. 2552 มีดังนี้

2.1 แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.87 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.54

2.2 แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation) มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.51 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.67

3. คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาซอฟท์บอลของนักกีฬารุ่นอายุไม่เกิน 18 ปี ในเขตการศึกษา 12 พ.ศ. 2552 แยกตามตัวแปร มีดังนี้

3.1 ตัวแปรด้านเพศ มีคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาซอฟท์บอลของนักกีฬารุ่นอายุไม่เกิน 18 ปี ในเขตการศึกษา 12 พ.ศ. 2552 แยกเป็นรายด้าน คือ ด้านแรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) เพศชายมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.84 ($S= 0.57$) และเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.92 ($S= 0.47$) และ ด้านแรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation) เพศชายมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.46 ($S= 0.69$) และเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.61 ($S= 0.61$)

3.2 ตัวแปรด้านประสบการณ์ในการเล่นกีฬาซอฟท์บอล มีคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาซอฟท์บอลของนักกีฬารุ่นอายุไม่เกิน 18 ปี ในเขตการศึกษา 12 พ.ศ. 2552 แยกเป็นรายด้าน คือ ด้านแรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) นักกีฬาที่มีประสบการณ์ในการเล่นกีฬาซอฟท์บอลน้อยกว่า 1 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.74 ($S= 0.65$) และนักกีฬาที่มีประสบการณ์ในการเล่นกีฬาซอฟท์บอลมากกว่า 1 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.98 ($S= 0.42$) และด้านแรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation) นักกีฬาที่มีประสบการณ์ในการเล่นกีฬาซอฟท์บอลน้อยกว่า 1 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.39 ($S= 0.78$) และนักกีฬาที่มีประสบการณ์ในการเล่นกีฬาซอฟท์บอลมากกว่า 1 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.65 ($S= 0.53$)

4. เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาซอฟท์บอลของนักกีฬารุ่นอายุไม่เกิน 18 ปี ในเขตการศึกษา 12 พ.ศ. 2552 มีดังนี้

4.1 แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาซอฟท์บอลของนักกีฬารุ่นอายุไม่เกิน 18 ปี ในเขตการศึกษา 12 พ.ศ. 2552 ระหว่างเพศชาย และเพศหญิงมีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาซอฟท์บอล ไม่แตกต่างกัน

4.2 แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาซอฟท์บอลของนักกีฬารุ่นอายุไม่เกิน 18 ปี ในเขตการศึกษา 12 พ.ศ. 2552 ระหว่างนักกีฬาซอฟท์บอลที่มีประสบการณ์ในการเล่นกีฬาซอฟท์บอลน้อยกว่า 1 ปี และนักกีฬาซอฟท์บอลที่มีประสบการณ์ในการเล่นกีฬาซอฟท์บอลมากกว่า 1 ปี มีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาซอฟท์บอล ไม่แตกต่างกัน

5. ความคิดเห็นข้อมูลในตอน 3 ที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเล่นกีฬาซอฟท์บอลของนักกีฬารุ่นอายุไม่เกิน 18 ปี ได้แก่ กีฬาซอฟท์บอลเป็นกีฬาที่มีรูปแบบการแข่งขัน และกติกาที่น่าสนใจ ทำท่ายความสามารถ ต้องใช้ไหวพริบในการแข่งขัน นักกีฬาได้เล่นกีฬากับเพื่อน และเล่นกีฬาเป็นทีม ชุดแข่งขันมีความสวยงามอยากสวมใส่ อยากให้ผู้อื่นยอมรับในความสามารถของตน อยากประสบความสำเร็จตามแบบอย่างของรุ่นพี่ในการเป็นตัวแทนจังหวัด หรือเป็นตัวแทนทีมชาติไทย และผู้ฝึกสอนมีความเอาใจใส่ดูแลนักกีฬาเป็นอย่างดี

อภิปรายผล

จากการศึกษาครั้งนี้ ทำให้ทราบถึงแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาซอฟท์บอลของนักกีฬารุ่นอายุไม่เกิน 18 ปี ในเขตการศึกษา 12 พ.ศ. 2552 สามารถอภิปรายผล ได้ดังนี้

1. แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation)

ผลจากการวิจัยครั้งนี้ พบว่า ลักษณะของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาซอฟท์บอลของนักกีฬารุ่นอายุไม่เกิน 18 ปี ในเขตการศึกษา 12 พ.ศ. 2552 ในด้านแรงจูงใจภายใน นักกีฬามีแรงจูงใจภายในสำหรับการเลือกเล่นกีฬาซอฟท์บอลอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักกีฬาซอฟท์บอลมีความชื่นชอบในรูปแบบเกมการแข่งขันของกีฬาซอฟท์บอล อยากให้ตนเองมีสุขภาพที่ดีแข็งแรง มีความรู้สึกสนุกสนานกับการเล่นกีฬาซอฟท์บอลและได้ร่วมทีมกับเพื่อนทำการแข่งขัน มีความภาคภูมิใจที่ได้ลงทำการแข่งขัน มีความมุ่งมั่นในการเล่นกีฬาซอฟท์บอล ต้องการพัฒนาตนเองให้มีทักษะที่สูงขึ้น อีกทั้งกีฬาซอฟท์บอลเป็นกีฬาที่มีรูปแบบการแข่งขัน และกติกาที่น่าสนใจท้าทายความสามารถต้องใช้ไหวพริบในการแข่งขัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ โรเบิร์ต และคณะ (Robert; et al. 1995: 265) ที่พบว่า นักกีฬาเยาวชนชาย และเยาวชนหญิงมีความสนุกสนานในการเล่นกีฬามากนั้น เกิดจากการมีแรงจูงใจภายในสูง นั้นแสดงว่าแรงจูงใจภายในเป็นตัวกำหนดทิศทางของพฤติกรรมการแสดงออกในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาของนักกีฬา จะเห็นได้ว่าความสนุกสนาน การมีส่วนร่วมกับเพื่อน ความท้าทายของกีฬาเป็นปัจจัยด้านแรงจูงใจภายในที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของนักกีฬาในการเลือกเล่นกีฬา นอกจากนี้ยังมีแนวความคิดที่สนับสนุนผลการวิจัยดังกล่าวมาของ ไรอัน และคณะ (Ryan; et al. 1997: 337) ที่กล่าวว่า ความรัก ความต้องการ และความท้าทายของการเล่นกีฬา มีผลโดยตรงต่อการคงไว้ซึ่งแรงจูงใจในการเล่นกีฬา นั่นก็เท่ากับว่ากิจกรรมกีฬาที่ท้าทายความสามารถของนักกีฬามีผลโดยตรงกับแรงจูงใจภายในของนักกีฬาเช่นกัน และจากการที่กีฬาซอฟท์บอลเป็นกีฬาที่มีรูปแบบการแข่งขันที่ท้าทายความสามารถของผู้เล่น มีความสนุกสนานท้าทายความสำเร็จ นักกีฬาต้องมีความมุ่งมั่นในการฝึกซ้อม และแข่งขัน ซึ่งเป็นแรงจูงใจภายในของนักกีฬาเก่ง หรือนักกีฬาที่มีความสามารถสูง (Weiss; & Chaumeton. 1992: 79) นั้นแสดงว่าแรงจูงใจภายในมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการแสดงออกในการเล่นกีฬาของนักกีฬา ความสนุกสนาน การมีส่วนร่วมกับเพื่อน ความท้าทายของกีฬาเป็นปัจจัยด้านแรงจูงใจภายในที่เกิดขึ้นจากความพอใจ และความต้องการของนักกีฬาด้วยความเต็มใจ และแรงจูงใจภายในของนักกีฬานี้ก็จะทำให้พฤติกรรมที่แสดงออกมาประสบความสำเร็จได้ดี ซึ่งก็เป็นสาเหตุที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของนักกีฬาในการเล่นกีฬาด้วยเช่นกัน

2. แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation)

ผลจากการวิจัยครั้งนี้ พบว่า ลักษณะของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาซอฟท์บอลของนักกีฬารุ่นอายุไม่เกิน 18 ปี ในเขตการศึกษา 12 พ.ศ. 2552 ในด้านแรงจูงใจภายนอก จะเห็นได้ว่านักกีฬามีแรงจูงใจภายนอกสำหรับการเลือกเล่นกีฬาซอฟท์บอลอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักกีฬาต้องการชัยชนะจากการแข่งขัน การได้เป็นนักกีฬาตัวจริงลงทำการแข่งขัน มีโอกาสสวมใส่ชุดแข่งขันกีฬาซอฟท์บอลลงแข่งขัน และการได้รับการยอมรับจากผู้อื่น ไม่ว่าจะเป็นบุคคลในครอบครัว เพื่อน รุ่นพี่ ก็เป็นปัจจัยด้านแรงจูงใจภายนอกที่สนับสนุนการเล่นกีฬาของนักกีฬา ซึ่งสอดคล้องกับ ไทล์เลอร์ และลูทาน (สมบัติ กาญจนกิจ; และสมหญิง จันทรุไทย. 2542: 11; อ้างอิงจาก Taylor; & Luthan. 1959) ที่ว่า แรงจูงใจที่เกิดจากแรงผลักดันจากภายนอกหรือสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัวนักกีฬา เช่น เงินทอง รางวัล ชื่อเสียง การยกย่องเป็นต้นแรงจูงใจชนิดนี้

เกิดจากแรงผลักดันของสังคมเป็นตัวกระตุ้น ทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมเพื่อสนองความต้องการของสังคม นักกีฬาก็เป็นบุคคลที่มีความรู้สึก มีความต้องการพื้นฐานเช่นเดียวกับบุคคลอื่นทั่วไป ดังที่ มาสโลว์ (สฺรูรงค์ โคว์ตระกูล. 2544: 160–161; อ้างอิงจาก Maslow. 1970: unpagged) ได้เสนอทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการ (Hierarchy of Needs Theory) โดยอธิบายว่า มนุษย์จะมีความต้องการจากระดับพื้นฐานไปสู่ระดับที่สูงขึ้น โดยเริ่มจากความต้องการทางด้านสรีระ (Physiological Needs) ความต้องการความมั่นคงปลอดภัย หรือสวัสดิการ (Safety Needs) ความต้องการความรัก และเป็นส่วนหนึ่งของหมู่คณะ (Love and Belonging Needs) ความต้องการที่จะรู้สึกว่าคุณค่า (Esteem Needs) ความต้องการที่จะรู้จักตนเองอย่างแท้จริง และพัฒนาตนเองอย่างเต็มที่ตามศักยภาพของตน (Need for Self Actualization) จากความต้องการที่ มาสโลว์ กล่าวมานั้นจะเห็นได้ว่า ความต้องการ ในขั้นที่หนึ่งสอง และสามนั้น จะเกิดขึ้นจากปัจจัยภายนอกจิตใจ แต่ความต้องการขั้นที่สี่ และห้าของ มาสโลว์นั้นเกิดขึ้นจากปัจจัยภายในจิตใจ ซึ่งก็สอดคล้องกับการที่นักกีฬามีแรงจูงใจภายนอกต้องการรางวัล หรือชัยชนะจากการแข่งขัน การได้รับการยอมรับจากผู้อื่นในสังคม และการปรารถนาที่จะได้รับสิ่งตอบแทนหลังจากแสดงพฤติกรรมนั้นออกมาอย่างเต็มความสามารถ ที่กล่าวมานั้นเกิดจากแรงจูงใจภายนอกที่เป็นแรงผลักดันให้เกิดพฤติกรรมตามความต้องการของนักกีฬา และการที่นักกีฬาเลือกเล่นกีฬาก็มีปัจจัย หรือสาเหตุที่ส่งผลต่อพฤติกรรมด้วยเช่นกัน

3. เพศ

ผลจากการวิจัยครั้งนี้ พบว่า ลักษณะของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาของฟุ่บอของนักกีฬารุ่นอายุไม่เกิน 18 ปี ในเขตการศึกษา 12 พ.ศ. 2552 ระหว่างเพศชาย และหญิง นักกีฬามีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาของฟุ่บอไม่แตกต่างกัน จากการพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทางด้านแรงจูงใจภายในนักกีฬาชายเชื่อว่ากีฬาของฟุ่บอสามารถทำให้ตนเองมีความแข็งแรง และมีความอดทน และมีความรู้สึกสนุกสนานกับการเล่นกีฬาของฟุ่บอ ส่วนนักกีฬาหญิงก็เชื่อว่ากีฬาของฟุ่บอสามารถทำให้ตนเองมีความแข็งแรง และมีความอดทน มีความรู้สึกสนุกสนานกับการเล่นกีฬาของฟุ่บอ และมีความภาคภูมิใจเมื่อได้ทำการแข่งขันกีฬาของฟุ่บอ สำหรับทางด้านแรงจูงใจภายนอก พบว่า นักกีฬาชายต้องการชัยชนะจากการแข่งขันกีฬาของฟุ่บอ อยากมีโอกาสสวมใส่ชุดแข่งขันกีฬาของฟุ่บอลงแข่งขัน และได้รับการชักชวนหรือแนะนำจากผู้อื่นให้เล่นกีฬาของฟุ่บอ ส่วนนักกีฬาหญิงต้องการให้บุคคลในครอบครัวชื่นชมความสามารถในการเป็นนักกีฬาของฟุ่บอ ต้องการชัยชนะจากการแข่งขันกีฬาของฟุ่บอ และอยากมีโอกาสสวมใส่ชุดแข่งขันกีฬาของฟุ่บอลงแข่งขัน จากข้อมูลข้างต้นจะเห็นได้ว่านักกีฬาชายมีแรงจูงใจภายในที่ไม่แตกต่างจากนักกีฬาหญิง คือ ให้ความสนใจในด้านความแข็งแรงของร่างกาย มีความสนุกสนานกับการเล่นกีฬาของฟุ่บอ และมีความภูมิใจในตนเองเมื่อได้ทำการแข่งขัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เพ็ญพรรณ มุลมงคล (2548: 71) ในการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬายกน้ำหนักของนักกีฬาโรงเรียนกีฬาระหว่างนักกีฬาเพศชาย และเพศหญิง พบว่า นักกีฬายกน้ำหนักเพศชาย และเพศหญิงมีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬายกน้ำหนัก เพื่อดูแลสุขภาพ และอนามัยของตนเองไม่แตกต่างกัน นอกจากนี้ยังพบว่า นักกีฬาของฟุ่บอชาย และหญิงมีแรงจูงใจภายนอกในการเลือกเล่นกีฬาของฟุ่บอ ไม่แตกต่างกัน กล่าวคือนักกีฬาต้องการชัยชนะจากการแข่งขันกีฬาของฟุ่บอ อยากมีโอกาสสวมใส่ชุดแข่งขันกีฬาของฟุ่บอลงแข่งขันและความต้องการได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่น ชาญชัย โพธิ์คลัง (2532: 51-53) ได้กล่าวถึงนักกีฬาที่จะประสบความสำเร็จในการฝึกซ้อม และแข่งขันนั้น มีสาเหตุซึ่งเกิดจากการ

สร้างแรงจูงใจที่แตกต่างกัน ความพอใจที่ทำให้ประสบความสำเร็จที่ซ่อนเร้นอยู่ภายใต้จิตสำนึก คือ ความรู้สึก เกิดความภาคภูมิใจ ความต้องการที่จะยกระดับตนเองให้ผู้อื่นยอมรับ ความเชื่อมั่นในตนเอง และการได้ค้นพบ สิ่งใหม่ด้วยตนเอง และความปรารถนาที่จะเอาชนะ จากที่กล่าวมาข้างต้นนั้นสอดคล้องกับงานวิจัยของ จริญญา สาสี (2552: 65) ที่พบว่า แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำในจังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2551 ระหว่างเพศชาย และเพศหญิง มีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำ ไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัย ของชาญยุทธ รัตนมงคล (2552: 71) ที่พบว่าแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักกีฬาบาสเกตบอล ที่มีเพศต่างกัน ในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 37 มีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอลโดยรวม ไม่แตกต่างกัน

4. ประสบการณ์ในการเล่นกีฬาซอฟท์บอล

ผลจากการวิจัยครั้งนี้ พบว่า ลักษณะของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาซอฟท์บอลของนักกีฬารุ่นอายุ ไม่เกิน 18 ปี ในเขตการศึกษา 12 พ.ศ. 2552 ระหว่างนักกีฬาซอฟท์บอลที่มีประสบการณ์ในการเล่นกีฬา ซอฟท์บอลน้อยกว่า 1 ปี และนักกีฬาซอฟท์บอลที่มีประสบการณ์ในการเล่นกีฬาซอฟท์บอลมากกว่า 1 ปี มี แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาซอฟท์บอลไม่แตกต่างกัน จากการพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทางด้านแรงจูงใจ ภายในนักกีฬาที่มีประสบการณ์ในการเล่นกีฬาซอฟท์บอลต่างก็มีแรงจูงใจไม่แตกต่างกัน คือ เชื่อว่ากีฬา ซอฟท์บอลสามารถทำให้ตนเองมีความแข็งแรง และมีความอดทน และมีความรู้สึกสนุกสนานกับการเล่นกีฬา ซอฟท์บอล ส่วนทางด้านแรงจูงใจภายนอก พบว่านักกีฬาซอฟท์บอลที่มีประสบการณ์ในการเล่นกีฬาซอฟท์บอล น้อยกว่า 1 ปี ต้องการชัยชนะจากการแข่งขันกีฬาซอฟท์บอล และอยากมีโอกาสสวมใส่ชุดแข่งขันกีฬาซอฟท์ บอลลงแข่งขัน สำหรับแรงจูงใจของนักกีฬาซอฟท์บอลที่มีประสบการณ์ในการเล่นกีฬาซอฟท์บอลมากกว่า 1 ปี มีความต้องการให้บุคคลในครอบครัวชื่นชมความสามารถในการเป็นนักกีฬาซอฟท์บอล และต้องการชัยชนะจาก การแข่งขันกีฬาซอฟท์บอล จากข้อมูลข้างต้นจะเห็นได้ว่า นักกีฬาซอฟท์บอลที่มีประสบการณ์ในการเล่นกีฬา ซอฟท์บอลต่างก็มีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาซอฟท์บอลโดยรวม ไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาในแต่ละ ด้าน คือ แรงจูงใจภายใน และแรงจูงใจภายนอก พบว่า แรงจูงใจภายในมีอิทธิพลที่ส่งผลต่อการเลือกเล่นกีฬา ซอฟท์บอลสูงกว่าแรงจูงใจภายนอก สำหรับนักกีฬาซอฟท์บอลที่มีประสบการณ์ในการเล่นกีฬาซอฟท์บอลน้อย กว่า 1 ปีมีค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจภายในอยู่ในระดับมาก และค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจภายนอกอยู่ในระดับปานกลาง แต่นักกีฬาซอฟท์บอลที่มีประสบการณ์ในการเล่นกีฬาซอฟท์บอลมากกว่า 1 ปี มีค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจภายใน และภายนอกอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กิตติศักดิ์ มีเจริญ (2550: 68) พบว่า แรงจูงใจในการ เล่นฟุตบอลของนักกีฬารุ่นอายุ ไม่เกิน 18 ปี ที่มีระยะเวลาในการเล่นฟุตบอลน้อยกว่า 3 ปี มีแรงจูงใจในการ เลือกเล่นฟุตบอลโดยรวมอยู่ในระดับมาก แต่นักกีฬาฟุตบอลที่มีระยะเวลาในการเล่นฟุตบอลตั้งแต่ 3 ปีขึ้นไป มี แรงจูงใจในการเลือกเล่นฟุตบอลโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด จากข้อสนับสนุนของงานวิจัยข้างต้น จะเห็นได้ว่า นักกีฬาที่มีประสบการณ์การเล่นกีฬามากจะมีแรงจูงใจอยู่ในระดับที่สูงกว่า นักกีฬาที่มีประสบการณ์การเล่นกีฬา น้อยกว่า ซึ่งพบว่า แรงจูงใจภายนอกที่มีอิทธิพลน้อยที่สุดต่อการเลือกเล่นกีฬาซอฟท์บอลของนักกีฬาที่มี ประสบการณ์การเล่นกีฬาซอฟท์บอลน้อยกว่า 1 ปี คือ การมีโอกาสได้รับทุนการศึกษาจากการเล่นกีฬาซอฟท์ บอล และต้องการได้รับค่าตอบแทนจากการเข้าร่วมการแข่งขัน นั่นก็แสดงให้เห็นว่า นักกีฬาซอฟท์บอลรุ่นอายุ ไม่เกิน 18 ปี ในเขตการศึกษา 12 พ.ศ. 2552 มีแรงจูงใจในด้านของความต้องการเข้าร่วมการแข่งขัน การได้รับ

ชัยชนะ การได้มีโอกาสสวมใส่ชุดแข่งขัน การมีสุขภาพที่ดี แข็งแรง และการได้รับยอมรับจากบุคคลในครอบครัว และบุคคลอื่น ซึ่งสอดคล้องกับ ดีซี และไรท์อัน (จุฑาทิพย์ ชำนาญพล. 2549: 12-14; อ้างอิงจาก Deci; & Ryan. 1985) ที่ว่า แรงจูงใจของนักกีฬามักจะมีความขัดแย้งกับแรงจูงใจภายนอก ในแนวทางการปฏิบัติ และจุดมุ่งหมายที่ค่อนข้างจะแตกต่างกัน เพราะแรงจูงใจจากภายนอกนั้นจะเป็นตัวบังคับให้นักกีฬาเกิดความมั่นใจในตัวเองจากสิ่งรอบข้าง และส่งผลทำให้ไม่ประสบผลสำเร็จในการปฏิบัติ และจากการศึกษาในเรื่องของแรงจูงใจ นักกีฬามีแรงจูงใจเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อนักกีฬามีส่วนร่วมในกิจกรรมเพราะเป็นความต้องการ และความพอใจของนักกีฬาได้มาจากการเรียนรู้ และศึกษาสิ่งใหม่ ๆ ดังนั้นแรงจูงใจจะเกิดขึ้นได้ก็ต้องอาศัยการเรียนรู้ การปฏิบัติให้เป็นไปตามที่ปรารถนาจนเกิดประสบการณ์ และนักกีฬาต้องเรียนรู้ในสิ่งใหม่อยู่เสมอ เพื่อจะทำให้เกิดแรงจูงใจที่ปรารถนาจะคว้าชัยชนะ ซึ่งสอดคล้องกับ ชวพงษ์ เมธีธรรมวัฒน์ (2551: 63) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่องแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาซอฟท์บอลของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 35 (พ.ศ. 2549) จังหวัดสุพรรณบุรี พบว่า แรงจูงใจมีอิทธิพลต่อการแสดงความสามารถของนักกีฬา ซึ่งเป็นตัวการสำคัญที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ และการกระทำ ถ้านักกีฬาไม่ได้รับแรงจูงใจ และขาดความพยายามจะทำให้ความสามารถในการพัฒนาไม่ถึงจุดสูงสุด

ข้อเสนอแนะ

แรงจูงใจมีความสำคัญและเป็นส่วนหนึ่งของการเริ่มต้นในการเลือกกิจกรรมกีฬา ผู้ฝึกสอนต้องมีความเข้าใจถึงความต้องการ และความปรารถนาของนักกีฬาในการเลือกเล่นกีฬา แต่แรงจูงใจทั้งภายใน และภายนอกก็เป็นเพียงจุดเริ่มต้นเท่านั้น ยังมีองค์ประกอบในส่วนอื่นอีกที่ผู้ฝึกสอนต้องส่งเสริมสนับสนุนให้นักกีฬาให้มีศักยภาพในการเล่นกีฬา แม้แต่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับกีฬาซอฟท์บอลก็ควรให้การสนับสนุน ส่งเสริมนักกีฬาซอฟท์บอลอย่างต่อเนื่อง มีการจัดการแข่งขันส่งเสริมเยาวชนตลอดปี ส่งเสริมพัฒนาผู้ฝึกสอนให้มีศักยภาพในระดับประเทศ และระดับนานาชาติ ตามลำดับ สำหรับแรงจูงใจนั้นเป็นจุดเริ่มต้นของพัฒนากีฬาแต่ละประเภท ความรู้ทางด้านจิตวิทยาการกีฬาจึงเป็นปัจจัยที่สำคัญต่อการพัฒนาวงการกีฬาของชาติ

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการวิจัยเกี่ยวกับแรงจูงใจในการการเลือกเล่นกีฬาซอฟท์บอลของนักกีฬารุ่นอายุไม่เกิน 18 ปี ในระดับประเทศ
2. ควรทำการวิจัยเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเข้าร่วมแข่งขันกีฬาซอฟท์บอลในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ

บรรณานุกรม

กิตติศักดิ์ มีเจริญ. (2550). แรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอลรุ่นอายุไม่เกิน 18 ปี ภาคกรุงเทพมหานครที่เข้าร่วมการแข่งขันคิกบ็อกซิ่งฟุตบอลไทยแลนด์แชมเปียนชิพครั้งที่ 7. ปริญญาโท กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- คุณัตว์ พิษพรชัยกุล. (2545, มกราคม-ธันวาคม). การพัฒนาและวิเคราะห์องค์ประกอบของแบบสอบถาม
แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักกีฬาระดับอุดมศึกษา. **วารสารคณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ**. 8(1-2): 100-112.
- จรินยา สาสี. (2552). แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำในจังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ.
2551. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร
วิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- จุฑาทิพย์ ชำนาญพล. (2549). ผลของเจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานและตนเองที่มีผลต่อแรงจูงใจในการ
เล่นกีฬา. วท.ม. (วิทยาศาสตร์การกีฬา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร
วิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- ชวพงษ์ เมธีธรรมวัฒน์. (2551). แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาซอฟท์บอลของนักกีฬาที่เข้าร่วมการ
แข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 35 (พ.ศ. 2549) จังหวัดสุพรรณบุรี. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (พล
ศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง. ถ่ายเอกสาร.
- ชาญชัย โพธิ์คลัง. (2532). หลักพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ในการฝึกกีฬา. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ชาญยุทธ รัตนมงคล. (2552). แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักกีฬาบาสเกตบอลใน
การแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เทเวศร์ พิริยะพถนทร์. (2529). หลักการฝึกกีฬาว่ายน้ำ. กรุงเทพฯ: สยามบรรณาการพิมพ์.
- _____. (2545). การวิจัยทางพลศึกษา. กรุงเทพฯ: ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ.
- เพ็ญพรรณ มุลมมงคล. (2548). แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬายกน้ำหนักของนักกีฬาโรงเรียนกีฬา ปี
การศึกษา 2547. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วรศักดิ์ เพียรชอบ. (2534, มกราคม-ธันวาคม). บทบาทของจิตวิทยาการกีฬาที่มีต่อการสอนวิชาพลศึกษา.
วารสารจิตวิทยาการกีฬา. 2534(28): 11-12.
- สมบัติ กาญจนกิจ; และสมหญิง จันทร์ไทย. (2542). จิตวิทยา แนวคิด ทฤษฎีสู่การปฏิบัติ. กรุงเทพฯ:
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สืบสาย บุญวีรบุตร. (2541). จิตวิทยาการกีฬา. ชลบุรี: ชลบุรีการพิมพ์.
- สุรางค์ ไคว์ตระกูล. (2544). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Robert, G.C.; et al. (1995). Participation Motivation in Italian Youth Sport. **The Sport Psychologist**.
9(3): 265-281.
- Ryan, R.M.; et al. (1997). Intrinsic motivation and exercise adherence. **Journal of Sport
Psychology**. 28: 335-354.
- Weiss, M.R.; & Chaumeton, N. (1992). **Motivation Orientation in Sport**. In T.S. Horn (Ed.),
Advance in Sport Psychology. Champaign, I.L.; Human Kinetics: 61-62.